

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (judecător: Eduard Galușceac)
Dosar nr. 2a-429/22 (2-20057650-02-2a-26012022)

DECIZIE

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecătorul

Maria Guzun

Judecătorii

Victoria Sîrbu și Virgiliu Buhnaci

Grefier

Ana Roșu

Examinând în ședință publică apelul declarat de SRL „Trabo Plus”, împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 26 noiembrie 2021, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ceboțarescu Dumitru, intervenienți principali SRL ”Trattoria”, SRL ”Muzcafe Plus” și SRL ”Della Nonna” împotriva SRL ”Trabo Plus” cu privire la apărarea dreptului asupra mărcii și la,

acțiunea reconvențională depusă de SRL ”Trabo Plus” împotriva lui Ceboțarescu Dumitru, SRL ”Trattoria”, SRL ”Muzcafe Plus”, SRL ”Della Nonna” și Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la constatarea notorietății mărcii-verbale ”Trattoria”, decăderea din drepturi de titular și deținător exclusiv a mărcii verbale ”Trattoria”, anularea înregistrării mărcii verbale ”Trattoria” și încasarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T :

Circumstanțele cauzei:

La data de 29 mai 2020, Ceboțarescu Dumitru, intervenienți principali SRL „Trattoria”, SRL „Muzcafe Plus” și SRL ”Della Nonna” a depus cerere de chemare în judecată către SRL „Trabo Plus”, cu privire la apărarea dreptului asupra mărcii.

În motivarea acțiunii a indicat că, Ceboțarescu Dumitru este titularul și deținătorul exclusiv a drepturilor asupra mărcii verbale ”TRATTORIA” (drept înregistrat în baza Certificatului de înregistrare a Mărcii nr. 25865). Marca a fost înregistrată la AGEPI la data de 12.07.2014 și are un termen de valabilitate până la data de 03.04.2023. Persoanele juridice licențiate, fiind:

- SRL „Trattoria” ce gestionează restaurantul ”TRATTORIA” în Centrul

comercial "MALLDOVA", din *****;

- SRL „Muzcafe Plus” ce gestionează două restaurante cu această denumire pe adresa s*****, și *****, și

- SRL "Della Nonna", ce gestionează restaurantul pe adresa s*****.

Afirmă că, contrar bunelor moravuri, a practicilor comerciale și a principiilor de concurență loială, pârâtul, a dat dovadă de rea credință și în mod conștient a atentat la drepturile exclusive asupra mărcii menționate mai sus.

Indică că, drepturile asupra mărcii "TRATTORIA", sunt încălcate prin utilizarea de către pârâtul SRL „TRABO PLUS” la deschiderea unui local în mun. Chișinău, pe str. Sciusev, nr. 98 cu denumirea de „Trattoria il Forno” și mediatizarea largă a acestuia în sursele mass media.

În probarea acestui fapt vin fotografiile anexate la materialele cauzei, fixate de către executorul judecătoresc, precum și extrasele din rețelele sociale.

Menționează că SRL „Trabo Plus”, nu a fost și nici nu este în drept să utilizeze suplimentar alături de marca sa „il Forno” semnul "TRATTORIA".

La acest capitol a invocat prevederilor art. 9 al Legii privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, menționând că de către AGEPI a fost înregistrat în Registrul de stat al mărcilor și respectiv publicat în BOPI dreptul asupra mărcii "TRATTORIA" după Cebotarescu Dumitru, asupra următoarelor clase ce produc efecte față de terți, inclusiv și față de pârât, și anume:

29 - carne, pește, păsări și vânat; extracte din carne; fructe și legume conservate, congelate, uscate și fierte; jeleuri, dulcețuri, compoturi; ouă; lapte și produse lactate; uleiuri și grăsimi comestibile;

30 - cafea, ceai, cacao și înlocuitori de cafea; orez; tapiocă și sago; făină și preparate făcute din cereale; pâine, produse de patiserie și cofetărie; înghețată; zahăr, miere, sirop de melasă; drojdie, praf de copt; sare; muștar; oțet, sosuri (condimente); mirodenii; gheață;

32 - bere; ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice, băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor;

33 - băuturi alcoolice (cu excepția berii);

35 - publicitate: gestiunea afacerilor comerciale: administrare comerciala; lucrări de birou;

41 - educație; instruire, divertisment; activități sportive și culturale;

43 - servicii de alimentație publică: servicii de cazare temporară.

Totodată, în temeiul art. 5 a Legii protecției mărcilor și pct. 13 din Regulamentul privind procedura de înregistrare a mărcilor (M.O. nr. 127-130/550 din 21.08.2009), după modul de reprezentare grafică, marca poate fi:

Marca verbală - o denumire, un slogan, scrise cu caractere standard;

Marca combinată - o denumire scrisă cu o grafică deosebită și/sau în culori sau o denumire însoțită de un element grafic (desen);

Marca figurativă - un element grafic (desen) care nu conține litere sau cifre;

Marca tridimensională - marca constituită din forma produsului sau a ambalajului sau orice alt semn specific tridimensional care permite identificarea unui produs sau serviciu;

Înregistrarea unei denumiri ca marcă verbală garantează titularului mărcii cel mai înalt grad de protecție asupra acesteia. Și anume, persoana care deține o marcă verbală poate cere de la terți ca aceștia nicidecum să nu folosească denumirea sa, inclusiv în cadrul elementelor grafice sau imaginii.

O marcă de tip combinată posedă o protecție mai îngustă, aceasta limitându-se la faptul cum arată denumirea în desen (imagine), care la rândul său poate avea câteva culori.

Puntează că, din site-ul oficial al AGEPI, rezultă că fondatorul companiei SRL „Trabo Plus”, dl Tranga Andrei a solicitat înregistrarea doar a elementului „Il Forno”, în schimb, în realitate utilizează alături de marca sa și semnul „TRATTORIA”, care nu-i aparține.

Mai menționează că, prin acțiunile directe, în esență dolosive și viclene pârâțul a comis mai multe acte de concurență neloială prin deturnarea clientelei intervenienților și prin utilizarea ilegală a mărcii în scopul ducerii în eroare a clientelei.

În motivarea prezentei revendicări suplimentar indică, că în ultima perioadă, angajații localurilor de alimentație publică, care activează sub marca „TRATTORIA”, sunt contactați de diverse persoane, privind abordarea deschiderii unui local nou, „TRATTORIA”, inclusiv de consumatori.

Semnul „TRATTORIA” din textul „Trattoria il Forno”, utilizată de pârât pe piața de desfacere a Republicii Moldova este identică cu marca înregistrată de Ceboțarescu Dumitru prin Certificatul nr. 25865.

Afirmă că pârâțul în mod conștient și intenționat se folosește de marca „TRATTORIA”, astfel beneficiind nemotivat de succes în vânzări, pe seama reclamantului și a intervenienților, din considerentul că marca „TRATTORIA” a dobândit o popularitate pe piața de desfacere, iar la răspândirea popularității reclamantul și Intervenienții au folosit mijloace financiare considerabile, pentru reclamă, și în amenajarea nemijlocită a obiectului pentru prestarea calitativă a serviciilor și produselor.

De asemenea menționează că, potrivit Legii concurenței nr. 183 din 11.07.2012, prin concurență neloială se înțelege - orice acțiune, realizată de întreprinderi în procesul concurenței, care este contrară uzanțelor oneste în activitatea economică. La fel, potrivit art. 14 a Legii concurenței „Se interzice întreprinderilor să realizeze acțiuni de concurență neloială”, art. 18 a legii stabilește că „Este interzisă deturnarea clientelei concurentului...”, iar art. 19 consimte că „(1) Sunt interzise orice acțiuni sau fapte care sunt de natură să creeze, prin orice

mijloc, o confuzie cu întreprinderea, produsele sau activitatea economică a unui concurent, realizate prin: a) folosirea ilegală, integrală sau parțială a unei mărci, embleme de deservire, denumiri de firmă, a unui desen sau model industrial sau a altor obiecte ale proprietății industriale de natură să creeze o confuzie cu cele folosite în mod legal de către o altă întreprindere; b) copierea ilegală a formei, a ambalajului și/sau a aspectului exterior al produsului unei întreprinderi și plasarea produsului respectiv pe piață, copierea ilegală a publicității unei întreprinderi, dacă aceasta a adus sau poate aduce atingere intereselor legitime ale concurentului.”.

Potrivit art. 10 alin. (2) și (3) al Convenției de la Paris cu privire la protecția proprietății industriale din 20.03.1883 „Constituie act de concurență neloială orice act de concurență contrar practicilor cinstite în materie industrială sau comercială”. În special sunt interzise „toate acțiunile care sunt de natura să creeze, prin orice mijloc, o confuzie cu întreprinderea, produsele sau activitatea industrială sau comercială a unui concurent, indicațiile a căror folosire în exercitarea comerțului sunt susceptibile să inducă publicul în eroare cu privire la natura, modul de fabricare, caracteristicile, cantitate sau calitatea mărfurilor”, iar în cazul dat pârâțul folosește acțiuni intenționate întru confundarea mărcilor de către consumator, generând inducerea în eroare a lui.

Dreptul de folosire exclusivă este recunoscut și de Acordul TRIPS (Acord privind Aspectele Drepturilor de Proprietate Intelectuală legate de comerț), art. 16 al căruia („Drepturi Conferite”) stabilește: „Titularul unei mărci de fabrică sau de comerț va avea dreptul exclusiv de a împiedica orice terți, acționând fără consimțământul său, să utilizeze în cadrul operațiunilor comerciale semne identice sau similare pentru produse sau servicii identice sau similare celor pentru care marca de fabrică sau de comerț este înregistrată, în cazul în care o astfel de utilizare ar crea un risc de confuzie”.

Potrivit Directivei Comunitare, sunt interzise fără autorizarea titularului dreptului asupra mărcii:

a) folosirea unui semn identic cu marca pentru produse sau servicii identice celor pentru care marca a fost înregistrată;

b) folosirea unui semn care, în virtutea identității sau asemănării cu marca și în virtutea identității sau asemănării cu produsele, serviciile desemnate de marcă și semn, creează pentru consumator un risc de confuzie care include riscul asocierii între marcă și semn.

Necesitatea reglementării dreptului exclusiv asupra mărcii se determină de faptul de a evita cazurile de folosire care ar genera risc de eroare sau confuzie. Dreptul de prioritate, la fel și dreptul de folosire exclusivă sunt drepturi recunoscute doar titularului mărcii.

Astfel, marca „TRATTORIA” fiind înregistrată în modul corespunzător beneficiază respectiv de protecție juridică, iar folosirea de către pârât a mărcii

comerciale, poate fi calificată ca drept un act de concurență neloială și are la bază intenția de a obține profituri nemotivate cauzându-i reclamantului prejudicii materiale.

Menționează că, deși pârâtul a fost somat anterior pe cale extrajudiciară de a înceta încălcarea drepturilor reclamantului, acesta nu a binevoit să respecte cerințele înaintate, fiind în necunoștință de cauză, explicând prin răspunsul oferit că, reclamantul nu are drepturi exclusive asupra mărcii "TRATTORIA".

În acest context Cebotarescu Dumitru a menționat că, încă în anul 2013, perioadă în care a demarat la AGEPI procedura de înregistrare a mărcii "TRATTORIA", la etapa de examinare a cererii de înregistrare a mărcii s-a pus sarcina să demonstreze că pe teritoriul Republicii Moldova această denumire poartă un caracter distinctiv și se asociază cu activitatea restaurantelor ce activează sub brandul de TRATTORIA della nonna. Ca rezultat, în cadrul acestor proceduri s-a stabilit că este unanim cunoscut că prima dată denumirea "TRATTORIA" a fost utilizată pe larg pe teritoriul RM de către restaurantele ce aparțin intervenienților, cu acordul lui Cebotarescu Dumitru, denumire care a devenit între timp distinctivă și definește doar restaurantele nominalizate.

În final, AGEPI, prin decizia din 12.06.2014 a considerat contestația depusă de către Cebotarescu Dumitru întemeiată și ca urmare a acceptat înregistrarea mărcii "TRATTORIA" pe numele exclusiv a acestuia.

De asemenea, conform prevederilor art. 182 alin. (6) din Codul Civil, persoana juridică a cărei denumire este înregistrată are dreptul să o utilizeze, iar cel care folosește denumirea unei alte persoane juridice este obligat, la cererea ei, să înceteze utilizarea denumirii și să îi repare prejudiciul.

În conformitate cu prevederile art. 476 din Cod Civil, se consideră obiect de proprietate intelectuală orice rezultat al activității intelectuale, confirmat și protejat prin drepturile corespunzătoare privind utilizarea acestuia. Astfel, marca comercială, constituie obiect de proprietate intelectuală, și este protejat în modul stabilit de lege.

Cere reclamantul Cebotarescu Dumitru, de a interzice pârâtului SRL „Trabo Plus” comercializarea produselor ori prestarea serviciilor de alimentație publică cu utilizarea semnului - "TRATTORIA", utilizarea semnului "TRATTORIA", pe documentele de afaceri și în publicitate; utilizarea semnului "TRATTORIA" în rețeaua internet.

La data de 27 ianuarie 2021, pârâtul-reclamant SRL „Trabo Plus” a înaintat acțiunea reconvențională împotriva lui Cebotarescu Dumitru, SRL „TRATTORIA”, SRL „Muzcafe Plus”, SRL "Della Nonna" și Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la:

- constatarea notorietății mărcii-verbale "TRATTORIA";
- decăderea din drepturi de titular și deținător exclusiv a mărcii verbale

„Trattoria”;

- anularea înregistrării mărcii verbale „Trattoria” și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale SRL „Trabo Plus” a indicat că, după cum rezultă și din conținutul acțiunii inițiale, la data de 12.07.2014, în baza Certificatului de înregistrare a Mărcii nr. 25865 eliberat de AGEPI, pârâțul Cebotarescu Dumitru a devenit titularul și deținătorul exclusiv a drepturilor asupra mărcii verbale ”TRATTORIA” până la data de 03.04.2023.

Ulterior, în rezultatul încheierii contractelor de licență respective, proprietarul mărcii enunțate a permis utilizarea denumirii ”TRATTORIA,, (în configurația expusă în conținutul acțiunii inițiale) doar unui cerc restrâns de persoane juridice: SRL ” TRATTORIA”, SRL ”Muzcafe Plus” și SRL ”Della Nonna”.

Consideră că acest fapt este ilegal și inadmisibil, or, fiind în contradicție cu prevederile imperative ale Legii privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008 și generând riscul de confuzie în percepția consumatorilor cu privire la originea geografică, calitatea și natura produsului și/sau serviciului prestat.

Afirmă că, înregistrarea mărcii verbale ”TRATTORIA” nu doar că induce în eroare consumatorii serviciilor de alimentare publică, dar și într-un final, încălcă drepturile proprietarului restaurantului ”Il Forno trattoria”, în persoana reclamantului SRL ”Trabo Plus”, care în cadrul prestării serviciilor sale de alimentare publică folosește loial denumirea ”trattoria” care în traducere din limba italiană semnifică ”un local de alimentație publică în stil italian”, ceea ce, și determină mărcii contestate o denumire uzuală în comerțul cu produsele și/sau cu serviciile de alimentare publică cu specific Italian.

Astfel, constatând notorietatea mărcii ”TRATTORIA”, pe de o parte, impune necesitatea decăderea pârâților din drepturile lor de titulari și deținători exclusivi a mărcii verbale ”TRATTORIA”, iar, pe de altă parte, circumstanțele expuse supra justifică solicitarea de nulitate a mărcii verbale ”TRATTORIA”, or, înregistrarea acestei mărci s-a efectuat de către AGEPI cu încălcarea prevederilor imperative ale art. 7 alin. (1) lit. (c), (d), (g) al Legii nr. 38 din 29.02.2008 - motive pentru care și este înaintată prezenta acțiune reconvențională.

Relevă că, conform art. 21 alin.(1) lit. (a), (b) al Legii nr. 38 din 29.02.2008, marca este declarată nulă ... dacă a fost înregistrată contrar prevederilor art. 7 și/sau dacă solicitantul a acționat cu rea-credință în momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii – situații faptice și juridice regăsite în speța dată.

Solicite pârâțul-reclamant SRL „Trabo-Plus” a constata notorietatea mărcii verbale ”TRATTORIA” cu acordarea protecției juridice respective în conformitate cu Legea privind protecția mărcilor nr.38 din 29.02.2008 (art. 3 lit. (c); art. 321

alin. 1), 2); art. 322 alin. 1), 3) lit. (a), (c), (d) al Legii nr. 38 din 29.02.2008),

- a anula mărcă verbală "TRATTORIA", înregistrată de AGEPI la data de 12.07.2014 prin Certificatul de înregistrare a Mărcii nr. 25865, pe motivele înregistrării contrar prevederilor art. 7 al Legii nr. 38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor și acționării cu rea-credință a solicitantului în momentul depunerii cererii sale de înregistrare a mărcii (art. 7 alin. (1) lit. (c), (d), (g); art. 21 alin. (1) lit. (a), (b) al Legii nr. 38 din 29.02.2008);

- a decădea pârâții Cebotarescu Dumitru, SRL "TRATTORIA", SRL "Muzcafe Plus" SRL și SRL "Della Nonna" din drepturile de titulari și deținători exclusivi a mărcii verbale "TRATTORIA" cu dispunerea încetării efectelor înregistrării mărcii enunțate (art. 10 alin. 1), 12), 2), lit. (b), (c); art. 20 alin. (1) lit. (d), (c); art. 24 alin. (1) al Legii nr. 38 din 29.02.2008) și încasarea cheltuielilor de judecată.

Pârâtul, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM, a depus referință prin care referitor la protecția juridică a mărcii "TRATTORIA" nr. 25865 din 03.04.2013, a indicat că reclamantul, Cebotarescu Dumitru este titularul mărcii verbale "TRATTORIA" nr. 25865 din 03.04.2013, înregistrată pentru produsele și serviciile din clasele: 29, 30, 32, 33, 35, 41, 43. Astfel, drepturile asupra mărcii sunt protejate și asigurate în limita reproducerii și în limita claselor de produse și servicii și în limita culorilor revendicate pentru care a fost înregistrată.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 26 noiembrie 2021, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Cebotarescu Dumitru, intervenienți principali SRL „Trattoria”, SRL „Muzcafe Plus” și SRL „Della Nonna” către SRL „Trabo Plus” cu privire la apărarea dreptului asupra mărcii, ca fiind întemeiată.

S-a respins acțiunea reconvențională depusă de SRL „Trabo Plus” împotriva lui Cebotarescu Dumitru, SRL „Trattoria”, SRL „Muzcafe Plus”, SRL „Della Nonna” și Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, cu privire la constatarea notorietății mărcii-verbale „Trattoria”, decăderea din drepturi de titular și deținător exclusiv a mărcii verbale „Trattoria” și anularea înregistrării mărcii verbale „Trattoria” și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

S-a interzis SRL „Trabo Plus” utilizarea semnului "TRATTORIA" în comercializarea produselor, prestarea serviciilor de alimentare publică, pe documentele de afaceri și în publicitate și în activitatea comercială pe rețeaua de internet on-line.

Exercitarea căii de atac:

La 17 decembrie 2021, SRL „Trabo Plus” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 26 noiembrie 2021.

Termenul de declarare a apelului:

Potrivit art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Potrivit art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii, evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Prin efectul dispozițiilor legale enunțate, în speță, termenul de declarare a apelului a început să curgă la 27 noiembrie 2021 și a expirat la 27 decembrie 2021(următoarea zi lucrătoare). Prin urmare, apelul declarat la 17 decembrie 2021 este în termen.

Argumentele apelantului:

În motivarea apelului, SRL „Trabo Plus” a exprimat dezacordul cu hotărârea primei instanțe, considerând-o ilegală, neîntemeiată și pasibilă casării din considerentul că instanța de fond, la deliberarea și pronunțarea hotărârii contestate, nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii, iar circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, pe care prima instanță le-a considerat constatate nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, în consedință concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii.

De asemenea invocă că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și normele de drept procedural, or, pricina a fost judecată de prima instanță în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, fapt ce în opinia apelantului reprezintă temei legal pentru casarea hotărârii contestate.

Menționează apelantul că utilizarea denumirii TRATORIA (în configurația expusă în conținutul acțiunii inițiale) doar unui cerc restrâns de persoane juridice: Tratoria SRL, Muzcafe Plus SRL și Della Nonna SRL, este ilegal și inadmisibil, or, fiind în contradicție cu prevederile imperative ale Legii privind protecția mărcilor №38 din 29.02.2008 și generând riscul de confuzie în percepția consumatorilor cu privire la originea geografică, calitatea și natura produsului și/sau serviciului prestat, înregistrarea mărcii verbale ”TRATORIA” nu doar că induce în eroare consumatorii serviciilor de alimentare publică, dar și, într-un final, încălcă drepturile proprietarului restaurantului ”Il Forno trattoria”, în persoana reclamantului/apelant ”Trabo Plus” SRL, care în cadrul prestării serviciilor sale de

alimentare publică folosește loial denumirea ”*trattoria*” care în traducere din limba italiană semnifică ”un local de alimentație publică în stil italian”, ceea ce, și determină mărcii contestate o denumire uzuală în comerțul cu produsele și/sau cu serviciile de alimentare publică cu specific italian - circumstanțe factice și juridice care, constatând notorietatea mărcii ”TRATTORIA”, pe de o parte, necesită decăderea intimațiilor din drepturile lor de titulari și deținători exclusivi a mărcii verbale ”TRATTORIA”, iar, pe de altă parte, și justifică solicitarea de nulitate a mărcii verbale ”TRATTORIA”.

Afirmă apelantul că, înregistrarea acestei mărci s-a efectuat de către AGEPI cu încălcarea prevederilor imperative ale art.7, alin.1, lit.(c),(d),(g) al Legii nr.38 din 29.02.2008, iar conform art.21,alin.1,lit.(a),(b) al Legii nr. 38 din marca este declarată nulă dacă a fost înregistrată contrar prevederilor art.7 și/sau dacă solicitantul a acționat cu rea-credință în momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii - situații factice și juridice regăsite în speța data care, în cumul cu argumentele invocate supra, și justifică necesitatea nu doar casării hotărârii din 26.11.2021, dar și admiterii acțiunii reconvenționale depuse de „Trabo Plus” SRL și constatarea notorității mărcii verbale ”TRATTORIA” cu acordarea protecției juridice respective în conformitate cu Legea privind protecția mărcilor nr.38 din 29.02.2008, anularea mărcii verbale ”TRATTORIA”, înregistrate de AGEPI la data de 12.07.2014 prin Certificatul de înregistrare a Mărcii nr.25865, pe motivele înregistrării contrar prevederilor art.7 al Legii nr. 38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor și acționării cu rea-credință a solicitantului în momentul depunerii cererii sale de înregistrare a mărcii și decăderea intimațiilor Cebotărescu Dumitru, SRL „Trattoria”, SRL „Muzcafe Plus” și SRL „Della Nonna” din drepturile de titulari și deținători exclusivi a mărcii verbale ”TRATTORIA”, cu dispunerea încetării efectelor înregistrării mărcii enunțate .

Argumentele părților în cadrul ședinței de judecată:

Reprezentantul pelantei SRL „Trabo Plus”, avocatul Vitalie Caldîba, fiind citat legal, în ședința instanței de apel nu s-a prezentat și nu a adus la cunoștința instanței motivele neprezentării.

Reprezentantul intimatului Cebotărescu Dumitru și intervenienților principali SRL ”Trattoria”, SRL ”Muzcafe Plus” și SRL ”Della Nonna”, avocatul Radu Guzun, în ședința instanței de apel, a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărârii primei instanțe, din motivele expuse în referința depusă la 13 mai 2022.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Aenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, Revun Ludmila, în ședința de judecată a susținut referința depusă și a solicitat respingerea apelului, doar, în partea ce ține de anularea mărcii. În partea constatării notorității mărcii TRATTORIA, constatarea faptului dacă intimatul a

acționat cu rea-credință la momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii și decăderea din drepturi a titularului, a lăsat discreția instanței de judecată reieșind din circumstanțele relevante cazului și probele prezentate de părți.

În temeiul art. 379 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța de apel a dispus examinarea cauzei în lipsa reprezentantului apelantului, care a fost legal citat.(f.d.164)

Aprecierea instanței de apel:

În corespundere cu art. 373 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Potrivit art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de apel după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Audiind participanții prezenți la proces, analizând circumstanțele cauzei și probele administrate, și raportând-le la prevederile legale ce guvernează speța, Colegiul conchide, că apelul este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii primei instanțe, din considerentele expuse în continuare.

În accepțiunea art. 2 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, marca reprezintă orice semn (vizual, sonor, olfactiv, tactil) care servește la individualizarea și deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice.

Conform art. 5 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, pot constitui mărci orice semne: a) susceptibile de reprezentare grafică – cuvinte (inclusiv nume de persoane), litere, cifre, desene, culori, combinații de culori, elemente figurative, forme tridimensionale, în special forma produsului sau a ambalajului acestuia, holograme, semne de poziționare; b) sonore, olfactive, tactile; precum și orice combinații de astfel de semne, cu condiția ca aceste semne să poată servi la deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice.

Conform art. 3 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, drepturile asupra mărcii sunt dobândite și protejate pe teritoriul Republicii Moldova prin:

- a) înregistrare în condițiile prezentei legi;
- b) înregistrare internațională conform Aranjamentului de la Madrid privind

înregistrarea internațională a mărcilor din 14 aprilie 1891, denumit în continuare Aranjamentul de la Madrid, sau conform Protocolului referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor din 27 iunie 1989, denumit în continuare Protocolul referitor la Aranjament;

c) recunoașterea mărcii ca fiind notorie.

Conform art. 6 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, titular al mărcii este persoana fizică sau juridică ori grupul de persoane fizice și/sau juridice în numele căreia/căruia marca este protejată în conformitate cu prezenta lege. Drepturile dobândite prin înregistrarea mărcii în Registrul național al mărcilor se confirmă prin titlul de protecție - certificatul de înregistrare a mărcii. Drepturile asupra mărcii pot fi dobândite individual sau în coproprietate în indiviziune. Modul de utilizare a drepturilor în coproprietate asupra mărcii se stabilește prin acordul încheiat între coproprietari. În caz contrar, litigiul se soluționează de instanța de judecată competentă.

În corespundere cu art. 130 alin. (1)-(4) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Din actele cauzei Colegiul a stabilit că, la cererea lui Cebotarescu Dumitru, de către AGEPI a fost emisă Decizia de înregistrare a mărcii "TRATTORIA" nr. 8702 din 12.06.2014 pentru produsele din clasele 29, 30, 32, 33, 35, 41 și 43 conform CIPS pe numele titularului Cebotarescu Dumitru, fiind eliberat Certificatul de înregistrare a mărcii "TRATTORIA" nr. 25865 cu termen de valabilitate până la 03.04.2023. (f.d.9-11)

La data de 01 ianuarie 2018, între Cebotarescu Dumitru, fiind titularul drepturilor exclusive asupra mărcii "TRATTORIA", și SRL "Trattoria", SRL "Muzcafe Plus", SRL "Della Nonna", au fost încheiate Contracte de licență, potrivit cărora Cebotarescu Dumitru, având calitatea de "Licențiator" a acordat acestora pe un termen de 10 ani licența exclusivă de folosire a mărcilor, protejate prin certificat, și anume, dreptul de aplicare a mărcii pe produsele pentru care a fost înregistrată și/sau pe ambalajul acestora, în publicitate, în imprimare, pe blanchete oficiale, firme, pe exponatele prezentate în expoziții și târguri organizate în Teritoriu, precum și dreptul de a utiliza marca la semnarea contractelor de

franciză, acorda sublicențe persoanelor terțe, în condițiile coordonate cu Licențiatorul.

Invocând încălcarea drepturilor asupra mărcii "TRATTORIA", prin utilizarea de către SRL „Trabo Plus”, Cebotarescu Dumitru, intervenienți principali SRL „Trattoria”, SRL „Muzcafe Plus” și SRL „Della Nonna” a depus cerere de chemare în judecată către SRL „Trabo Plus”, cu privire la apărarea dreptului asupra mărcii prin interzicerea pârâtului SRL „Trabo Plus” comercializarea produselor ori prestarea serviciilor de alimentație publică cu utilizarea semnului - "TRATTORIA", utilizarea semnului "TRATTORIA", pe documentele de afaceri și în publicitate; utilizarea semnului "TRATTORIA" în rețeaua internet.

La rândul său SRL „Trabo Plus” a înaintat acțiunea reconvențională împotriva lui Cebotarescu Dumitru, SRL „Trattoria”, SRL „Muzcafe Plus”, SRL „Della Nonna” și Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la constatarea notorietății mărcii-verbale "TRATTORIA", decăderea din drepturi de titular și deținător exclusiv a mărcii verbale „Trattoria”; anularea înregistrării mărcii verbale „Trattoria”.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a conchis despre temeinicia acțiunii depusă de Cebotarescu Dumitru, pronunțându-se în favoarea admiterii acesteia, iar acțiunea reconvențională depusă de SRL „Trabo Plus” a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, prin prisma motivelor invocate în apel și a materialelor cauzei, Colegiul conchide, că soluția oferită de prima instanță este justă și argumentată, fiind în concordanță cu normele ce guvernează raportul juridic litigios.

În consolidarea opiniei enunțate, instanța de apel reține următoarele.

Potrivit art. 15 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, marca se înregistrează pentru o perioadă de 10 ani, începând cu data de depozit. Înregistrarea mărcii poate fi reînnoită pentru perioade consecutive de 10 ani ori de câte ori este necesar.

Potrivit art. 9 alin. (1) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, Înregistrarea mărcii conferă titularului dreptul exclusiv asupra acesteia. Titularul mărcii este în drept să interzică terților să utilizeze în activitatea lor comercială, fără consimțământul său:

a) un semn identic cu marca pentru produse și/sau servicii identice cu cele pentru care marca este înregistrată;

b) un semn care, din cauza identității ori similitudinii cu marca înregistrată și identității ori similitudinii produselor sau serviciilor acoperite de semn și de marcă, generează riscul de confuzie în percepția consumatorului; riscul de confuzie include și riscul de asociere între semn și marcă;

c) un semn identic ori similar cu marca pentru produse și/sau servicii diferite de cele pentru care marca este înregistrată când aceasta din urmă a dobândit un renume în Republica Moldova, iar persoana terță, în urma folosirii semnului, fără motive justificate, profită de caracterul distinctiv ori de renumele mărcii sau le aduce atingere acestora.

Iar alin. (2) al articolului menționat prevede că, în aplicarea alin.(1), titularul mărcii poate cere să fie interzise următoarele acțiuni ale terților:

a) aplicarea semnului pe produse sau pe ambalaje, precum și utilizarea lui în calitate de ambalaj, în cazul mărcilor tridimensionale;

b) oferirea produselor spre comercializare sau comercializarea ori stocarea lor în aceste scopuri sau, după caz, oferirea ori prestarea serviciilor sub acest semn;

c) importul sau exportul produselor sub acest semn;

d) utilizarea semnului pe documentele de afaceri și în publicitate;

e) multiplicarea, stocarea sau comercializarea semnului în scopurile menționate la lit.a)-d);

f) utilizarea semnului în rețeaua internet, inclusiv în calitate de nume de domeniu.

(3) Dreptul exclusiv asupra mărcii produce efecte pentru terți începând cu data publicării în BOPI sau cu data înscrierii în Registrul internațional a datelor referitoare la înregistrarea mărcii. Totodată, poate fi cerută o despăgubire rezonabilă, în limita prejudiciului cauzat, pentru acele fapte, săvârșite după publicarea cererii de înregistrare a mărcii, care vor fi interzise după publicarea înregistrării mărcii. Instanța judecătorească sesizată să se ocupe de cazul respectiv nu poate să decidă în fond atîta timp, cît datele referitoare la înregistrarea mărcii nu au fost publicate.

Totodată, dispozițiile art. 61 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și b) al Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29.02.2008, stabilesc că, orice persoană fizică sau juridică, alte entități interesate care au pretenții față de utilizarea unei mărci înregistrate ori solicitate spre înregistrare sunt în drept să inițieze acțiune în instanța judecătorească pentru a-și apăra drepturile și interesele legitime. Sunt în drept să inițieze acțiune privind încălcarea unui drept exclusiv ori a unui interes legitim care decurge din dreptul exclusiv următoarele persoane: - titularul mărcii și orice persoană autorizată să utilizeze marca înregistrată, în special licențiații în condițiile art.27 alin.(6).

Potrivit Acordului TRIPS (Acordul privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală legate de comerț art. 16, titularul unei mărci de fabrica sau de comerț înregistrate va avea dreptul exclusiv de a împiedica orice terți acționând fără consimțământul sau să utilizeze în cadrul operațiunilor comerciale semne identice sau similare pentru produse sau servicii identice sau similare celor pentru care marca de fabrica sau de comerț a fost înregistrată, în cazul în care o astfel de

utilizare ar genera un risc de confuzie. În caz de folosință a unui semn identic pentru produse sau servicii identice, existența riscului de confuzie va fi prezumată

Față de cele ce preced, Colegiul relevă că, la caz s-a stabilit că, SRL „Trabo Plus” contrar prevederilor legale și fără acordul lui Cebotarescu Dumitru, titularul mărcii verbale ”Trattoria” a utilizat marca verbală ”TRATTORIA”, la deschiderea unui local în mun. Chișinău, pe str. Sciusev, 98, cu denumirea de ”Trattoria il Forno”, cât și la comercializarea produselor, prestarea serviciilor de alimentație publică, pe documente de afaceri și utilizează semnul ”TRATTORIA”, în publicitate prin rețeaua de internet.

Acest fapt rezultă atât din procesul-verbal privind constatarea stărilor de fapt nr. 018c-28/19 din 14.01.2020, cu anexe (f.d.13, 38-42), cât și din argumentele expuse în acțiunea reconvențională depusă de SRL „Trabo Plus”.

Astfel, având în vedere că, Cebotarescu Dumitru, care potrivit Certificatul de înregistrare a mărcii nr. 25865 este titularul mărcii verbale ”Trattoria” este în drept să interzică terților să utilizeze în activitatea lor comercială, fără consimțământul său. Iar, având în vedere că Cebotarescu Dumitru nu a transmis SRL „Trabo Plus” drepturile asupra mărcii ”TRATTORIA” integral sau parțial prin cesiune sau prin contract de licență, în condițiile art. 26 și 27 al Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29.02.2008, respectiv prima instanță întemeiat și legal a conchis despre temeinicia pretențiilor formulate de Cebotarescu Dumitru, intervenienți principali SRL ”Trattoria”, SRL ”Muzcafe Plus” și SRL ”Della Nonna” și a interzis SRL ”Trabo Plus” utilizarea semnelui ”TRATTORIA” în comercializarea produselor, prestarea serviciilor de alimentare publică, pe documentele de afaceri și în publicitate și în activitatea comercială pe rețeaua de internet on-line.

Cât privește acțiunea reconvenționată depusă de SRL ”Trabo Plus” privind constatarea notorietății mărcii-verbale ”TRATTORIA”, decăderea din drepturi de titular și deținător exclusiv a mărcii verbale „Trattoria” și anularea înregistrării mărcii verbale”TRATTORIA” Colegiul reține următoarele:

În conformitate cu art. 32² alin. (1) din Legea nr. 38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, în cazul apariției unui conflict, referitor la o marcă larg cunoscută în Republica Moldova, în cadrul unui segment de public vizat, persoana interesată care utilizează cu bună-credință în activitatea sa comercială această marcă, poate depune o cerere de constatare a notorietății mărcii.

În sensul art. 2 din lege, marca notorie este marcă larg cunoscută în Republica Moldova, la data depunerii unei cereri de înregistrare de marcă sau la data priorității revendicate în cerere, în cadrul segmentului de public vizat pentru produsele și/sau serviciile cărora li se aplică marca, fără a fi necesară înregistrarea sau utilizarea mărcii notorii în Republica Moldova, pentru a fi opusă.

La nivel internațional, notorietatea mărcii este reglementată de art. 16 alin.

(2), (3) din Acordul OMC privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală, legate de comerț (TRIPS), de Recomandările comune, referitoare la dispozițiile privind protecția mărcilor notorii, aprobate la Asambléa Generală a O.M.P:I. din 20-29 septembrie 1999, de art. 6 bis al Convenției de la Paris pentru protecția proprietății industriale, în principal, oferind posibilitatea de a beneficia de protecția juridică a mărcii, ca urmare a recunoașterii notorietății acesteia, de către instanța de judecată, fără ca marca respectivă să fie nemijlocit înregistrată de către instituțiile abilitate.

Totodată, de rând cu cerințele specificate la art. 166 CPC, cererea de constatare a notorietății mărcii trebuie să corespundă și cerințelor, prevăzute la art. 32³ din Legea privind protecția mărcilor. La cerere se vor anexa: a) documente ce conțin informații despre factorii, în a căror bază se poate trage concluzia despre notorietatea semnului, inclusiv despre: - gradul de cunoaștere a semnului pe piață, de către segmentul de public vizat, - durata (începutul și perioada), gradul și întinderea geografică, a oricărei utilizări a semnului, - durata, gradul și întinderea geografică a activității de promovare a semnului respectiv, inclusiv publicitatea și prezentarea la iarmaroace sau expoziții, a produselor și/sau a serviciilor marcate cu acesta, - durata și întinderea geografică a oricărei înregistrări a semnului și/sau a oricărei cereri de înregistrare a lui, în măsura în care reflectă utilizarea ori recunoașterea acestui semn, - raportul de evaluare care determină valoarea mărcii, - rezultatul sondajelor efectuate de solicitant, - orice alte informații suplimentare; b) reproducerea grafică sau fotografică a mărcii, prezentată în culoarea sau în combinația de culori, în care se solicită constatarea notorietății mărcii, cu imagine, de o calitate ireproșabilă, clară și distinctă; c) reproducerea grafică sau fotografică a mărcii, în vedere generală și din mai multe vederi diferite, dacă se solicită constatarea notorietății mărcii tridimensionale; d) mostra etichetei (în mărime naturală), dacă se solicită constatarea notorietății mărcii, în etichetă; e) procura, în cazul depunerii cererii prin reprezentant.

Conform articolului 32⁵ din Legea nr. 38 din 29.02.2008, notorietatea mărcii, pe teritoriul Republicii Moldova, se constată, în temeiul următoarelor criterii:

a) marca este recunoscută de către consumatorii actuali și/sau cei potențiali ai produselor și/sau ai serviciilor, pentru care se utilizează ori de către persoanele implicate în asigurarea rețelelor de distribuție a produselor și/sau a serviciilor, pentru care se întrebuițează marca, ori de cercurile de afaceri, în care sunt implicate produsele și/sau serviciile, pentru care se utilizează marca, iar impresia despre nivelul calității produselor și/sau a serviciilor se asimilează cu (se referă la) marca din țară sau de pe piața mondială;

b) marca posedă un grad înalt de distinctivitate, inerentă sau dobândită, ca rezultat al utilizării intensive; c) marca este larg cunoscută pe teritoriul Republicii

Moldova, inclusiv din publicitate;

d) marca posedă valoare comercială, ca rezultat al folosirii îndelungate și intensive în țară sau pe piața mondială.

În conformitate cu art. 117 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea cauzei, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În speță, prima instanță corect a constatat că SRL "Trabo Plus" nu a prezentat probe concludente și pertinente, care cu certitudine ar confirma notorietatea mărcii "TRATTORIA", or în speță la cererea de chemare în judecată urmează a fi anexate documente ce conțin informații în baza cărora se poate face concluzia despre notorietatea semnului, cum ar fi, gradul de cunoaștere a semnului pe piața de către segmentul public vizat, utilizarea semnului, promovarea, publicitatea și prezentarea la expoziții a produselor și/sau servicii marcate cu acesta, valoarea mărcii, rezultatul sondajelor efectuate de solicitant.

Totodată, Colegiul punctează că, invocând faptul că la momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii TRATTORIA Cebotarescu Dumitru ar fi acționat cu rea credință, SRL "Trabo Plus", contrar prevederilor art. 118 din Codul de procedură civilă, nu a prezentat nici o probă în acest sens.

Or, conform art. 21 alin. (1) lit. b) al Legii nr. 38/2008, Marca se consideră ca fiind înregistrată cu rea-credință în cazul în care, la momentul depunerii cererii de înregistrare a ei, solicitantul știa sau putea ști că pe piața Republicii Moldova se utilizează o asemenea marcă, cu bună-credință, de către altă persoană, pentru produse și/sau servicii identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare ori că sunt promovate sau se negociază promovarea/plasarea produselor și/sau serviciilor identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare marcate cu o asemenea marcă, care este anterioară și care beneficiază de protecție și se bucură de renume cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, iar prin utilizarea mărcii înregistrate se creează un risc de confuzie cu marca anterioară sau fără motive justificate se profită de renumele acesteia.

De asemenea, prima instanță just a conchis că, este neîntemeiată și pretenția formulată de SRL "TraboPlus" privind decăderea lui Cebotarescu Dumitru, SRL

„Trattoria”, SRL „Muzcafe Plus”, SRL „Della Nonna” din drepturile de titulari și deținători exclusiv a mărcii-verbale ”TRATTORIA”, și dispunerea încetării efectelor înregistrării mărcii, deoarece argumentele invocate în acest sens sunt declarative, or pârâtul în susținerea poziției sale s-a limitat numai la invocarea legii care guvernează raportul juridic litigios, fără a fi prezentate probe concludente și pertinente în acest sens.

Referitor la acest subiect, Colegiul găsește relevantă Hotărârea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 1 din 06 februarie 2017.

Astfel, potrivit pct. 73 din Hotărârea menționată, pentru a nu fi prejudiciate drepturile și interesele titularului, decăderea din drepturi necesită a fi realizată în strictă conformitate cu normele legii aplicabile acestei modalități de stingere a drepturilor asupra mărcii. În acest caz, reclamantul urmează să prezinte probe că, până la depunerea cererii de decădere din drepturi, a epuizat orice posibilități reale de a obține consimțământul de la titularul de drepturi asupra mărcii opuse la înregistrare. Drept urmare, admiterea sau respingerea cerințelor, privind decăderea din drepturile asupra mărcii, rămâne la discreția instanței de judecată, în dependență de probele prezentate de părți.

În ce privește argumentul apelantului, precum că pricina a fost judecată de prima instanță în absența pârâtului SRL ”Trabo Plus”, căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, Colegiul reține că, în cadrul examinării cauzei în prima instanță au fost fixate mai multe ședințe de judecată, la care reprezentanții apelantului „Trabo-Plus” SRL au participat. Totodată pentru ședința din 19 octombrie 2021, atât SRL ”Trabo Plus” cât și reprezentantul acesteia Vitalie Caldâba au fost citați prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție (f.d. - 97 și f.d. 103) Iar potrivit art. 102 alin. 4¹ din Codul de procedură civilă, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Urmare celor relatate, Colegiul conchide că instanța de fond a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a oferit apreciere justă probelor administrate și a aplicat corect normele de drept material, hotărârea fiind în concordanță cu art. 239-240 din Codul de procedură civilă. Pe cale de consecință, Colegiul atestă netemeinicia cererii de apel și lipsa temeiurilor de casare a hotărârii.

Din aceste motive, instanța de apel respinge apelul și menține hotărârea primei instanțe, care este legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 385 lit. a), art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

A D E C I S :

Se respinge apelul declarat de SRL „Trabo Plus”.

Se menține hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 26 noiembrie 2021, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cebotarescu Dumitru, intervenienți principali SRL ”Trattoria”, SRL ”Muzcafe Plus” și SRL ”Della Nonna” împotriva SRL ”Trabo Plus” cu privire la apărarea dreptului asupra mărcii și la,

acțiunea reconvențională depusă de SRL ”Trabo Plus” împotriva lui Cebotarescu Dumitru, SRL ”Trattoria”, SRL ”Muzcafe Plus”, SRL ”Della Nonna” și Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la constatarea notorietății mărcii-verbale ”TRATTORIA”, decăderea din drepturi de titular și deținător exclusiv a mărcii verbale ”TRATTORIA”, anularea înregistrării mărcii verbale ”TRATTORIA” și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă din momentul emiterii, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței, judecătorul

Maria Guzun

Judecătorii

Victoria Sîrbu

Buhnaci

Virgiliu

